

ANALYS AV VM I INNEBANDY FÖR HERRAR 2016

RIGA, LETTLAND

Svenska
Innebandyförbundet

ANALYS AV VM I INNEBANDY FÖR HERRAR 2016
RIGA, LETTLAND

Författare: Mikael Karlberg
Analysteam: Mikael Karlberg & Patrik Edgren
Foto: Per Wiklund
Tryck och layout: Holmbergs 2017

VM analys 2016

VM analysen 2016 fokuserar till största del på topp fyra nationerna. I jämförelse med tidigare upplagor har mindre kraft lagts på statistik och att bedöma de lägre rankade länderna. Istället har vi velat fånga upp det som händer och avgör matcherna mellan topp 4-nationerna.

I arbetet har vi sökt efter internationella trender i spelet, tydliga drag hos toppnationerna, granskat belastningen samt analyserat hur de olika nationerna och framför allt Sverige presterat. Vi har försökt att förstärka det vi skriver med enklare ritningar med hjälp av analysprogrammet Sideline.

Vi har fått se jämnare matcher än tidigare. Det nya upplägget med ett tydligare A & B-VM som trädde i kraft från och med förra VM har slagit väl ut. Vi upplever att belastningsfrågan blir viktigare och viktigare för samtliga lag. Är det inte dags att återgå till 23 spelare i VM-truppen som det var förr? Vi har sett intressanta trender i världsinnebandy kring försvarsspel, återerövringsspel, uppspel och framför allt special teams betydelse. Vi har även noterat domarnas betydelse i den internationella innebandyn.

Vi hoppas att analyser ska ge idéer till dig som läser kring vad du vill utveckla i ditt arbete med ditt lag eller med din organisation.

Jag vill tacka Patrik Edgren för vassa analyser och kloka tankar, dels på plats och men även under arbetet med att skriva analysen. Din nivå på att se saker och läsa spelet är hög. Tack till Joakim Lindström på SIBF, som gett oss goda förutsättningar och bra feedback under resans gång.

/Mikael Karlberg

Bakgrundsinfo

Inför turneringen valde vi att granska några olika bakgrundsfaktorer, för att i efterhand se om och hur dessa faktorer påverkat. Vi valde att granska tidigare vunna VM guld, spelade VM bland spelarna, landskamper, ålder och längd. Vi har även granskat hur många klubbar spelarna i respektive lag kommer ifrån samt hur många olika länder och ligor.

Endast Sverige och Finland har vunnit VM guld tidigare. I Sverige hade 16 spelare vunnit VM guld tidigare, medan motsvarande siffra i Finland var sex stycken. Totala antalet guldmedaljer i Sverige var 25, i Finland var den siffran 10. Då de två lagen som tidigare vunnit VM också möttes i finalen är det säkerligen så att erfarenheten av att ha vunnit tidigare inte är något negativt, utan snarare får ses som en klar och tydlig fördel.

Sverige hade minst VM-debutanter i sin trupp, fyra stycken, medan Schweiz i sitt nybygge hade hela åtta VM-debutanter. Finland hade sju debutanter och Tjeckien sex. Trots att Finland med sina sju debutanter var man det lag med flest antal VM turneringar totalt sett, 2,1 VM i snitt/spelare. Detta beror på att fyra av Finlands spelare deltagit i 26 turneringar av 41 i truppen totalt sett. Standardavvikelsen¹ för Finland är 2,7 vilket är ett mått på en stor spridning. Sverige är det lag som har minst VM turneringar i snitt/spelare. Detta kan ha påverkat finalens dramatiska utgång då det är uppenbart att Finlands totala VM erfarenhet är större än Sveriges. Även när det gäller landskamper är Finland det land med högst landskampssnitt (58). Här är det återigen några få spelare som drar upp det snittet och spridningen är stor, hela 50 i standardavvikelse. Övriga tre länder ligger i snitt 10 landskamper lägre, där Sverige som ett exempel har en standardavvikelse på knappa 23, dvs stor skillnad i jämförelse med världsmästarna Finland.

Åldersmässigt är Finland äldst i snitt, medelåldern är dryga 28, medan övriga toppnationer ligger på 26 år. Återigen här är det några få spelare som drar upp medelvärdet i Finland vilket standardavvikelsen 4,8 talar om. Huruvida detta påverkar är svårt att bedöma, då till exempel lagets äldsta spelare, Mika Kohonen endast spelade ett fåtal byten i finalen.

Längdmässigt var Sverige det lag med längst medellängd, 184,5 cm, Tjeckien är närmast med knappa 184. Schweiz är klart kortast med sina 180 cm, Finland 181,5. Jämför man storleken på Sverige och Schweiz tredjeformation är det stor skillnad i längd och storlek.

Sverige och Tjeckien har spelare från över 10 olika klubbar, medan Schweiz och Finland har sju och åtta olika klubbar representerade i sin trupp. Det skulle kunna innebära att Schweiz och Finland jobbar med fler klubbblock, vilket det finns tydliga exempel på det när det gäller Schweiz tredjeformation (Alligator Malans) samt Finlands andrafemman (Classic).

Slutsats, Finland vann VM guld. Där Finland sticker ut gentemot övriga är man har vunnit VM guld tidigare, högst snitt på antalet spelade VM turneringar, klart flest landskamper totalt och i snitt samt klart äldst lag. Finland är också det land och lag med klart högst spridning inom de olika delarna vilket en hög standardavvikelse talar om.

---

¹ Hur mycket de olika värdena för en population avviker från medelvärdet.

Belastning inför turneringen med fokus på Sverige

Svenska Superligan (SSL) startade 14:e september, fram till VM uppehållet 21/11 (69 dagar) har 15 omgångar spelats. Det innebär att det har varit 4,6 dagar mellan varje omgång. Då lag står över omgångar i det nya spelschemat har lagen spelat 14 matcher, vilket ger 4,9 dagar mellan varje match. Till detta ska det tilläggas att det varit uppehåll för EFT i Växjö, vilket i sin tur innebär för landslagsspelarna att det tillkommer ytterligare 2–3 matcher för perioden. Ett nytt snitt (om man räknar att varje spelare i snitt spelade i två av EFT-matcherna) blir då 4,3 dagar mellan varje match. Då är man på samma belastningsnivå som de europeiska storklubbarna i fotboll som spelar Champions League och tampas i toppen av sina ligor. Det kräver stora trupper där man roterar spelarnas speltid.

Spelarna i det svenska landslaget som spelar i SSL har viktiga roller och spelar många minuter match efter match, vilket är hårt belastande. Lägg därtill resor och jobb så är det tufft att få ihop det. Att med den belastningen, avsaknaden att kunna träna ordentligt och en VM-turnering med ett förberedande VM läger tar hårt på spelarna. 17 av de svenska spelarna spelar i SSL. 9 av de 17 spelarna, det vill säga fler än hälften har missat matcher under säsongen. Lägg till att två spelare tvingades tacka nej till VM på grund av skador. Inför VM-lägret som startade 22/11 hade SSL-spelarna haft tre matcher på 7-10 dagar (snitt 8,8 dagar/spelare) vilket i sin tur ger 2,9 dagar mellan varje match, ingen optimal förberedelseperiod inför ett VM-läger.

Från säsongen 14/15 när Sverige blev världsmästare i Göteborg hade 12 omgångar hunnits spelas från 16/9-23/11, vilket innebär 5,7 dagar mellan varje match. Det är en anmärkningsvärd skillnad att spelarnas återhämtningstid har minskat med nästan 1 dag/match. I Schweiz och Tjeckien startade och pausade ligorna samtidigt som den svenska, men där har lagen bara spelat 12 matcher var. I Finland hade lagen spelat olika antal matcher (10-13 st.) vid uppehållet den 20/11, men klart är att SSL är den liga där man spelat flest matcher fram till VM.

Beslutet att införa ett utökat antal omgångar i SSL herr under ett VM-år har påverkat spelarnas prestationer i klubblaget (skador/sjukdomar) och det har i hög grad påverkat VM-lägret där fem av spelarna inte kunde träna ordentligt under lägret. Laget kunde endast genomföra fyra av sju träningar p.g.a. spelarnas status. Av dessa fyra pass var endast 1½ träning med hög intensitet. Till lägrets sista pass, som man tvingades ställa in, hade man bara 12 VM-spelare tillgängliga. Man gick miste om att spela ihop formationer samt en hel del träning i special teams.

Sverige blev tydligt störda i sina förberedelser, vilket förmodligen påverkat såväl prestationer som resultat under turneringen, där skador och sjukdomar fortsatte att störa laget.

Finland åkte söderut till solen, medan Sveriges plan var att ha ett mer klassiskt träningsläger. Kanske skulle Sverige gjort på samma sätt som Finland?

Matchning av lagen

Finland hade det mest anmärkningsvärda spelschemat under VM. Finland spelade match 3:e, 4:e & 5:e december i gruppen, för att sedan vara matchlediga i 3 dagar, innan man spelar match 3 dagar i rad igen. Därtill ska tilläggas att man spelar den senare semifinalen och får genom det färre timmar att återhämta sig på till finalen. I det här spelar det ingen avgörande roll, men matchupplägget är anmärkningsvärt. Finlands förstemålvakt Kosonen (#31) står fem av sex matcher, han vilar kvartsfinalen. Förstaformationen är i stort sett intakt under hela turneringen. Man byter högerback, där Aro (#10) spelar tre matcher och Stenfors (#30) tre matcher. Aro startar de två första matcherna och spelar sedan finalen. I övrigt sker bara en startuppställningsförändring, där Kailiala (#87) vilas en match från start. Kukkola (#22) kliver av i kvartsfinalens sista del. Andraformationen skiftar till en början högerforward de första fyra matcherna, antingen Pylsy (#19) eller Johansson (#77). Centern Salo (#20) vilar kvartsfinalen, annars hålls formationen intakt. Tredjeformationen skiftar högerback, där tre olika spelare spelar på positionen, man byter också center där Pylsy och Kohonen (#29) alternerar, även på vänsterforwardspositionen ändrar man var tredje match. Man bygger väldigt mycket på kontinuitet. Junkkarinen (#27) är tydlig 7:e back och startar bara en match. Rutinerade (#50) Tiitu startar bara två matcher, Kohonen vilas var 3:e match.

Schweiz har också ett lite lurigt spelschema med ett glapp mellan gruppspel och slutspel. Man har visserligen en dags vila mellan match två och tre i gruppspellet och två matchfria dagar mellan gruppspel och kvartsfinal. Förstemålvakten Meier (#30) startar alla matcher utom den första matchen mot Estland. Av topnationerna är Schweiz det lag som ändrar mest kring vilken formation som startar som första, andra och tredje. Det skulle kunna bero på att man vill matcha sina formationer på ett visst sätt mot motståndarna. Man har en tydlig rotation, där man under gruppspellet har åtta olika utespelare som inte startar en match, där stommarna i formationerna hålls intakta, men att en spelare per formation skiftas per match. Det ser ut att finnas ett tydligt mönster. Samma mönster syns i kvartsfinalen, men till semifinalen görs bara en förändring, vilket är ett tecken på att man bestämt sig för en laguppställning i slutspelet. Till bronsmatchen görs sedan två förändringar. Schweiz jobbar med en tydlig kontinuitet i formationerna, med ett tydligt rotationsmönster, men också med en tydlig plan för slutspelet.

Tjeckien har en dag ledigt mellan match två och tre i gruppen, för att sedan ha matchfri dag mellan gruppsspelsmatch tre och kvartsfinal. Schweiz har sedan en ny matchfri dag mellan kvart och semi. Schweiz har goda möjligheter att återhämta sig mellan matcherna och startar med samma förstaformation i samtliga matcher. Andraformationen roterar på forwardsplatserna i match tre i gruppen samt kvartsfinalen, men saknar också sin högerback Veltsmid (#22) helt i match tre och är på bänken i kvartsfinalen. Tredje formationen spelar med samma backpar och vänsterforward i de fem första matcherna. Man skiftar center efter match tre, där Koutny (#21) som spelar center i match ett till tre hamnar på bänken. Doza (#19) som spelar högerforward i match ett och två tar centerplatsen i de tre sista matcherna. Man har väldigt mycket kontinuitet bland formationerna. Däremot på målvaktssidan, så är det desto rörigare. Målvakterna startar tre matcher var, där Kafka (#69) vid två av tre tillfällen byts ut.

Sverige inleder med match mot Lettland, för att sedan ha matchfri dag, följt av två matchdagar, ny matchfri dag, kvartsfinal och ny matchfri dag innan det är dags för semi och final. Ett luftigt matchschema. Sverige gör sju startändringar från match 1 till match 2, där två formationer ändras rejält. Man gör lika många ändringar från match 2 till match 3, men där man återgår till ursprungsformationerna. Till kvartsfinalen görs fyra startändringar, där 2 av formationerna ändras rejält utifrån hur det sedan ser ut i semifinalen. Till semifinalen görs tre ändringar, där man tvingas avvara Svahn (#70) på grund av skada. Till finalen gör man sedan bara en startändring. Målvakterna står varannan match de fyra första matcherna, Rehn (#35) står sedan semifinal och final.

Sverige gör klart flest förändringar mellan matcherna. Man ändrar såväl spelare men ändrar också i grundformationerna. Övriga tre nationer har grundformationer man håller sig till och jobbar med en helt annan kontinuitet än Sverige som på ett helt annat sätt ändrar om i sina formationer. Finland och Schweiz är tydliga med att förstemålvakten startar 5 av 6 matcher, medan Tjeckien och Sverige delar på det mer. Det är anmärkningsvärt att lagens matchfria dagar är så olika fördelade. Sverige och Tjeckien har de matchfria dagarna mer utspridda, medan Finland och Schweiz mer får dom i klump.

Kvartsfinalerna

Samtliga 5–8-nationer satsar på ett lågt försvarsspel, där kontrningar är främsta offensiva vapnet. Lagen känns väl organiserade i sitt låga försvar och är under de första 30 minuterna starka framför eget mål. Man ligger rätt i positioner och täcker mycket skott. Det är extremt jämnt mellan nation 5 till 10 där alla kan slå alla, däremot känns gapet upp till topp 4 stort.

Estlands lag består fortfarande av en hel del "svenska" spelare som är dominerande i spelet. Flera av dessa ligger högt på innebandyspelaren, men har tydliga brister i atleten, vilket gör att man mäter sig bra med topplagen till en början av matcherna, för att sedan ta slut. Men det räcker utan problem att vara en topp 8-nation. Man har ersatt de tidigare est-svenskarna med nya est-svenskar. Norge går mot en generationsväxling när deras store stjärna Ketil Kronberg nu slutar i landslaget och flera av de spelare som varit lagets stomme under många år börjar bli äldre. Norge har precis som tidigare en god nivå på innebandyspelaren i förhållande till övriga länder på "kvartsfinal-nivå". Atleten fortsätter att bli bättre, men här finns fortfarande ett jobb att göra. Norge behöver få fram ny spets och en starkare bredd för att kunna utmana topp 4. Danmark har gjort en anmärkningsvärd resa de senaste två VM turneringarna och slutar på 5:e plats. Laget har väldigt höga värden på människan och man har en enorm energi i gruppen och tro på det man gör, vilket gör att man till exempel gång på gång vänder tuffa underlägen. Man har ett stabilt och tryggt försvarsspel och en väldigt duktig målvakt. Behöver utveckla delar av innebandyspelaren och det offensiva spelet. Tyskland har tappat viktiga spelare sedan succé-VM i Schweiz 2012, men klarar av att nå topp 8 med en ny generation spelare. Har några "svenskar" i laget. Behöver utveckla såväl atleten som innebandyspelaren för att orka bättre i matcherna och för att kunna utveckla offensiven.

Samtliga fyra kvartsfinaler är relativt jämna fram till andra halvan av andra perioden. Runt minut 30 i samtliga kvartsfinaler sker någon form av "ras" där topp 4-nationen gör minst 2 mål inom en kort tidsperiod (ca 1 minut) och går ifrån så pass att matchen får ses som avgjord. Gemensamt i samtliga matcher är att ett av de 2 målen föregås av ett individuellt misstag av 5–8 laget som leder till ett enkelt kontringsmål, antingen i anfallszonen eller i försvarszonen. Troligtvis är det någon form av trötthet som påverkar detta. Antingen fysisk trötthet, eller att man inte orkar vara koncentrerad och disciplinerad och spela enkelt.

När går "topplagen" ifrån?

Sverige är det lag som går ifrån tidigast (minut 23), men Tysklands ras sker inte förrän under minut 34. För Finland ser det ungefär likadant ut. Schweiz och Tjeckien har det till en början tuffare, även om Schweiz siffermässigt har liknade tider och scenarier som Sverige och Finland. Schweiz gör 2-0 i minut 31 efter ett individuellt misstag. Tjeckien har det tuffast, inte förrän minut 32 tar man ledningen (igen) och går ifrån i matchen.

Match för match, med de avgörande målen, när de görs och hur de görs.

Tjeckien – Estland

- 3-2 (32:18) PP
- 4-2° (32:49) Kontring från egen zon (misstag)
  - 5-2 (39:01) Etablerat spel & retur
  - 6-2 (39:40) Återvunnen boll i a-zon

Schweiz-Norge

- 2-0 (31:12) Kontring, vunnen boll i a-zon (misstag)
- 3-0 (36:40) Uppspel med avslut på kant
- 4-0 (37:45) PP

Sverige – Tyskland

- 3-0 (23:44) Uppspel
- 4-0 (34:58) Etablerat spel
- 5-0 (35:08) Kontring, från egen zon (misstag)
  - 6-0 (36:39) Etablerat spel
  - 7-0 (37:23) Avslut på uppspel & retur

Finland – Danmark

- 2-0 (27:28) Kontring, vunnen boll mittzon (misstag)
- 3-0 (35:43) PP
- 4-0 (36:50) Kontring, vunnen boll i anfallszonen (misstag)
- 5-0 (38:39) Kontring, från egen zon

Semifinalerna

Matcherna både liknar varandra och skiljer sig från varandra. Såväl Finland som Sverige tar tidigt ledningen i matcherna och så fort man gjort 2-0, börjar man spela på resultat - vilket i sin tur påverkar matchbilden tydligt. I båda matcherna gör det lag som ligger under starka andraperioder och kommer ikapp. Sverige går ifrån i första halvan av 3:e perioden efter att Schweiz kvitterat i andra perioden. I den andra semin kvitterar Tjeckien i 14:e minuten av tredje, innan Finland avgör med sju sekunder kvar.

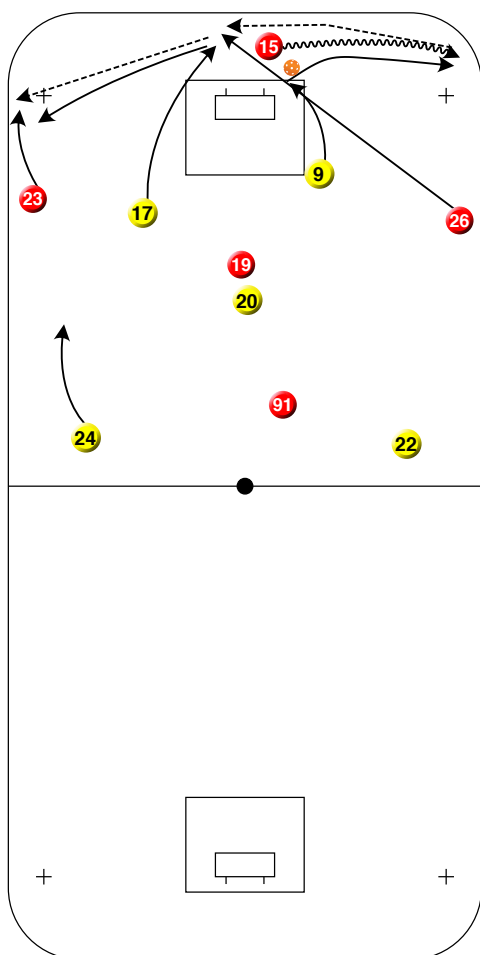
I Sverige-Schweiz görs målen via uppspel eller kontringar (egen zon eller mittzon), ett PP mål samt två mål i tom kasse. I matchen mellan Finland och Tjeckien görs tre (av sju) mål efter vunnna boll i anfallszonen, tre mål vid etablerat spel samt ett mål i PP.

Domarnivån präglar till viss del semifinalerna, i synnerhet om man jämför dessa med finalen. Domarna tillåter mer, vilket bidrar till att tempot blir högre i semifinalerna än i den mer sönderblåsta och därmed hackiga finalen.

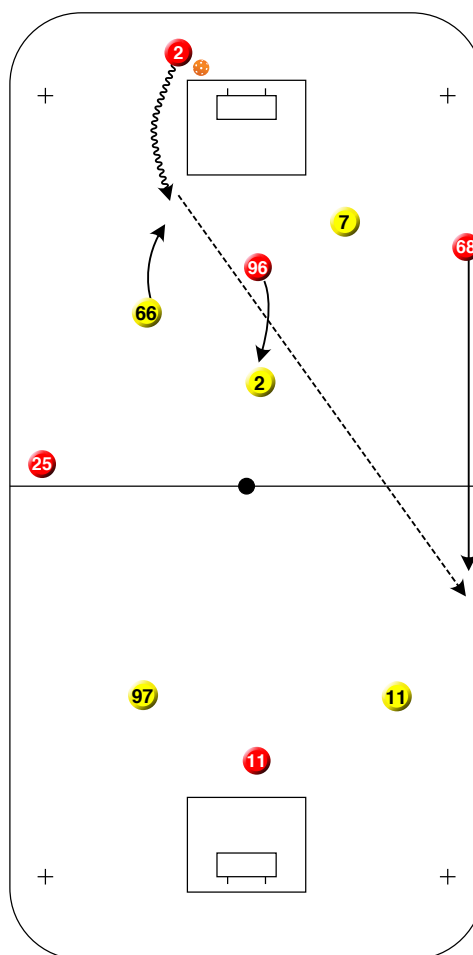
Den högsta intensiteten under hela turneringen upplever vi under den första halvan av den första perioden mellan Sverige och Schweiz. Sverige känns nästan "övertaggade", styr tempot och drar upp intensiteten genom att köra igång uppspelen efter max två passningar och utan alibipassningar. Spelarna agerar väldigt beslutsamt och gör hela tiden saker direkt. Förlorar man bollen vill man återvinna den direkt och fullt ut. Man ställer även upp i högt fullplansförsvar, s.k. attackförsvar. Även Schweiz 3:e formation bidrar till tempot genom sitt höga försvar.

Efter att Sverige gör 2-0 (efter 06:32 i period 1) börjar några av de svenska spelarna falla hem litegrann i sina ursprungspositioner i det höga försvaret. Tempo och intensitet sänks succesivt. Sex byten efter 2-0 målet står flera av de svenska spelarna två meter lägre även vad man gjorde under de första sex minuterna av matchen.

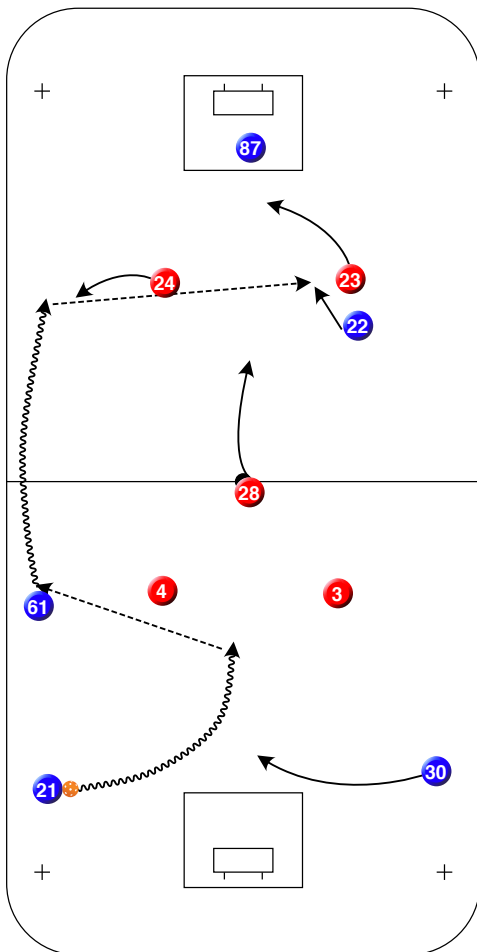
Sverige attackförsvar mot Schweiz innan 2-0
Minut 2 i period 1, leder till vunnen boll

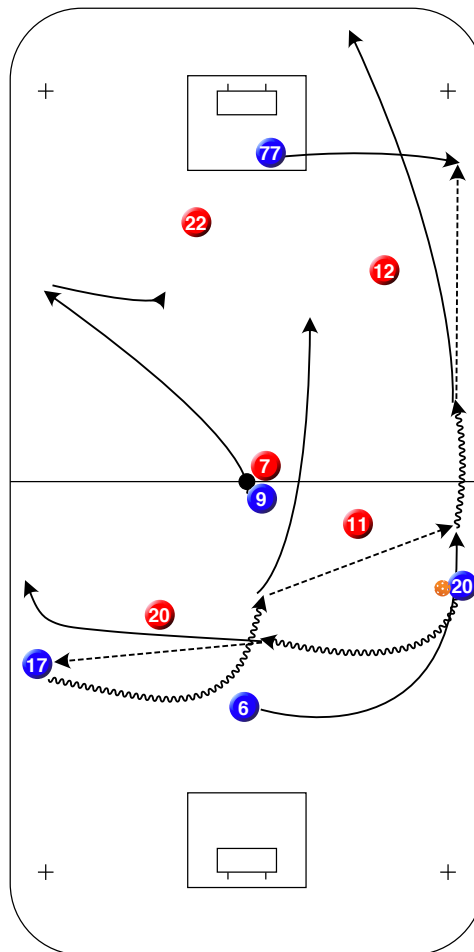
Sverige attackförsvar mot Schweiz några byten efter
2-0. Efter 9 minuter i period 1.

Därefter är känslan att Sverige vill kontrollera matchen och lyckas göra det tills Schweiz reducerar. I och med det hamnar Schweiz i ett momentum under dryga 5 minuter. Matchen står sedan och väger innan en tappad boll i mittzon ger Sverige 3–2 på kontring, 4–2 görs sedan i Power play. Schweiz försöker sedan, men Sverige fortsätter att straffa Schweiz misstag.

I den andra semifinalen karaktäriseras Finland matchen igenom av ett starkt mittzonsförsvar, aggressivt försvarsspel såväl i egen zon som när man ligger kvar efter förlorad boll i anfallszonen. Man tar genom det helt bort Tjeckiens kontringar. I offensiv zon anfaller man hela tiden med 4 spelare, med både närhet och bredd. Uppspelsmässigt hotar man Tjeckien med snabba och raka uppspel under den första perioden, där man i igångsättningsfasen av uppspelet gör en eller max två rörelser innan man går på attack och försöker gå rakt på mål. Även kontringsspelet är snabbt och rakt. Man har under den första perioden relativt lite boll. När sedan går ifrån till en 2-målsledning börjar man spela mer kontrollerande och i period 2 är antalet attacker där man går rakt på mål klart färre. Man får ett större bollinnehav med mer boll i egen zon, mer tålamod och spelar mindre rakt. Man tappar betydligt fler bollar och passningskvalitén försämras klart från period 1. I det etablerade anfallsspelet i Tjeckiens zon när man spelar kontrollerande, spelar man med mycket tålamod och rullar mycket hörn. Finland varierar raka uppspel, med mer tålamod under period 3 och man fortsätter att tappa en hel del boll enkelt som Tjeckien inte lyckas utnyttja.

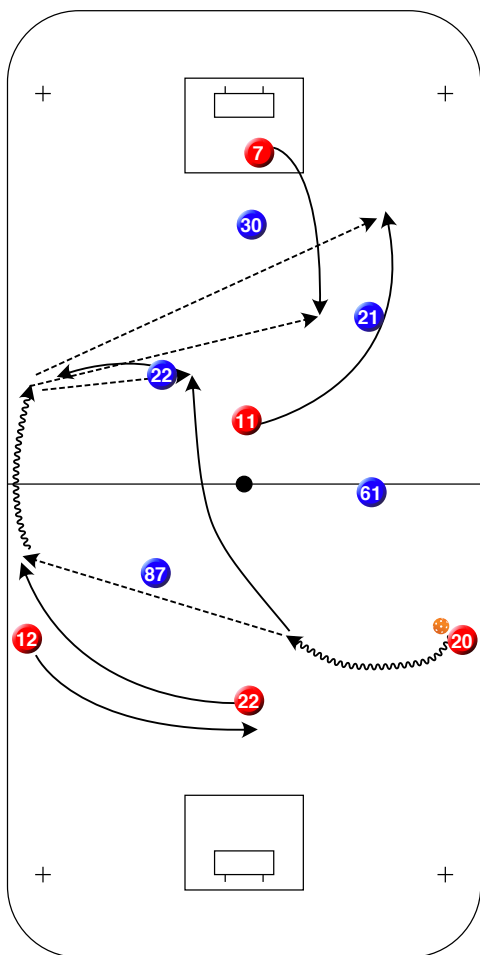

Finland uppspel mot Tjeckien, snabba & raka.
Vänster kant

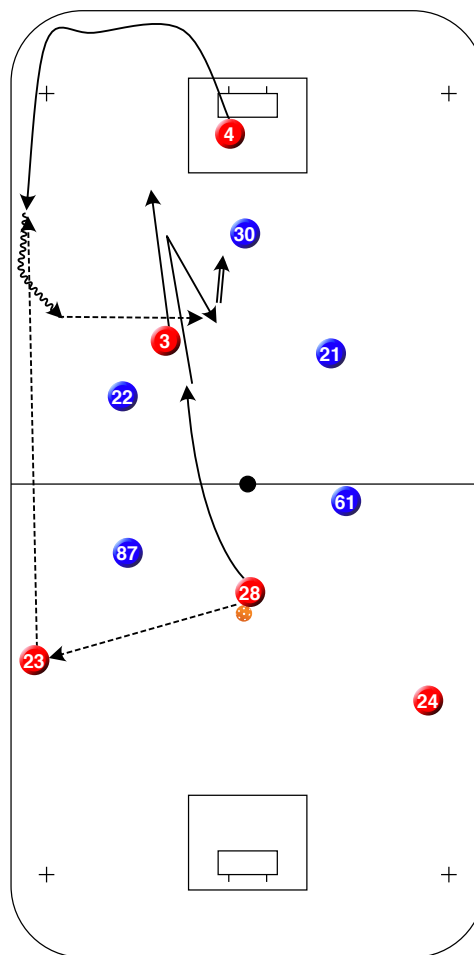

Finland uppspel mot Tjeckien, snabba och raka
Höger kant

Tjeckien har inledningsvis mycket boll i uppspelsfas, där man om och om igen tar initiativ genom bakplansrörelser, men där man allt för ofta börjar om, istället för att gå eller komma på attack. Om det är Finlands starka mittzonsförsvar som gör att Tjeckien har svårt att spela upp bollen, eller om det är en tjeckisk strategi att ha mycket boll i backlinjen är svårt att svara på. Det tjeckiska coacherna ser aktiva ut och jobbar hela tiden med laget i båset. I andra perioden lyckas Tjeckien hota bättre med sina uppspel. Vid 6 tillfällen lyckas man sår det finska försvaret och komma till målchanslägen, många gånger är det när man lyckas få in bollen centralt. Under tredje perioden lyckas inte Tjeckien komma in centralt med bollen i sina uppspel i Finlands zon och man saknar "spets" i sista fasan i uppspelet. Det blir egentligen bara farligt vid två tillfällen under den sista perioden som en följd av uppspel. Man gör dock 3-3 efter att man tagit sig runt bakom mål och sedan in i slottet.

Tjeckiska uppspel som lyckas mot Finland
Hotar på centrala ytor

Tjeckiska uppspel som lyckas mot Finland
Hittar fint avslutsläge centralt

Tjeckien är precis som Finland aggressiva i sitt försvarsspel i egen zon. Tjeckien får matchen igenom inte alls till sina kontringar på grund av Finlands skickliga återerövringsspel. Återerövringsspelet är anledningen till att Tjeckien kommer in i matchen, vid två tillfällen lyckas man vinna boll bakom Finlands mål och bollvinsterna leder till Tjeckiens två första mål i matchen och att man får kontakt. Tjeckien får chansen i Power play i inledningen av period 3, men utnyttjar inte läget alls. Finlands aggressiva box play är framgångsrikt.

Matchen avgörs sent med 7 sekunder kvar, efter att Finland gått ner på två femmor. Det kan kännas som en tillfällighet, men förmodligen har erfarenheten viss betydelse. Tjeckien slutar plötsligt att vara aggressiva, målvakten släpper sin första stolpe och Finland vågar avgöra.

I de 4 semifinallagen är det vältränade spelare i form av styrka och kraftfullhet. Det finns fortfarande spelare med något kilo förmycket, men styrka att stå upp i de internationellt tuffa närmakerna har spelarna verkligen.

Final-anteckningar

I Sverige pratar man om att Finland till viss del har anpassat sitt spel för att kunna slå Sverige i en final. Finland var nära redan 2014, där små marginaler avgjorde. 2016 lyckades man. Att leda en final är ingen fördel. 2014 ledde Finland med 2–0, 2016 ledde Sverige med motsvarande siffra.

Det fanns massor av intressanta detaljer i finalen. Båda lagen ändrade sina försvarsspel under finalen. Sverige gick ifrån sitt höga attackförsvar till mer klassiskt styrspele med två av sina formationer, medan Finland under små delar av matchen spelar 2-2-1-lik med minst 1 av sina formationer. Finlands frislags är bra och man skapar flera målchanser genom sina varianter, det är dessutom ett frislagsmål som tar in Finland i matchen. Sverige gör mål i sitt första PP, men tappar tempo i sitt andra numerära överläge, med alldeles för få direktaktioner.

Vi ställde oss följande frågor inför finalen:

Räcker Finland till mot Sverige?

Finland har det tufft i inledningen av matchen. Man kommer ingenstans mot det svenska attackförsvaret och Sverige tar vara på Finlands tappade bollar. Sverige har sin bästa period i matchen mellan mål 1 och 2 (minut 7 till 10). Finland kommer sedan in i matchen via två tillfällighetsmål, det första på ett frislags (efter 12 min) som smiter in vid första stolpen. Man växer sedan in i matchen. Även i inledningen av period 3 har Sverige ett kraftigt spelövertag de första 5 minuterna, innan man stannar av och håller boll under nästan två byten i egen zon och man ger därmed ifrån sig initiativet och ger Finland en möjlighet att bryta det svenska momentumet. Finland visar Finland mod och kliver då upp i ett högre försvar, vinner boll och lyckas kort därefter spela igenom det svenska försvaret. Här skulle Sverige fortsatt att köra på och anfälla och därmed behållit initiativet om matchen.

Har Finland bredden för att slå Sverige i finalen?

Finlands bredd är klart sämre än Sveriges. Finlands tredjeformation spelade 0–2 mot Sveriges motsvarande. Men Finlands första och andrafemman spelade tillsammans 3–0 i matchen. De finska coacherna matchade laget klokt och gick ner på två formationer i slutet av andra perioden när matchen var i ett viktigt skede. Man inledde sedan tredje perioden med tre formationer, för att sedan gå ner på två igen i andra delen av tredje perioden. Även Sverige går ner på folk i den tredje perioden. Sverige låter tredjeformationen fortsätta som spelat 2–0 i matchen.

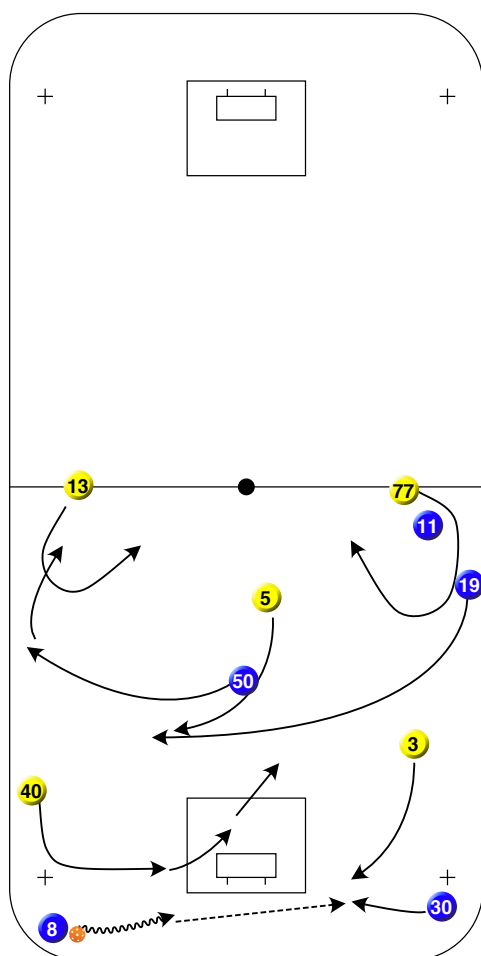
Väljer något lag att matcha formationer?

Den finska andrafemman möter hela tiden den svenska andrafemman, om det är medvetet eller inte är svårt att svara på. Man spelar med tålamod och har mycket boll, vilket gör att den svenska andrafemman får ha väldigt lite boll. Den svenska andrafemman kommer väldigt ofta in på banan utan boll och får inleda många byten med att försvara, vilket in sin tur gör att dom har svårt att komma in i matchen.

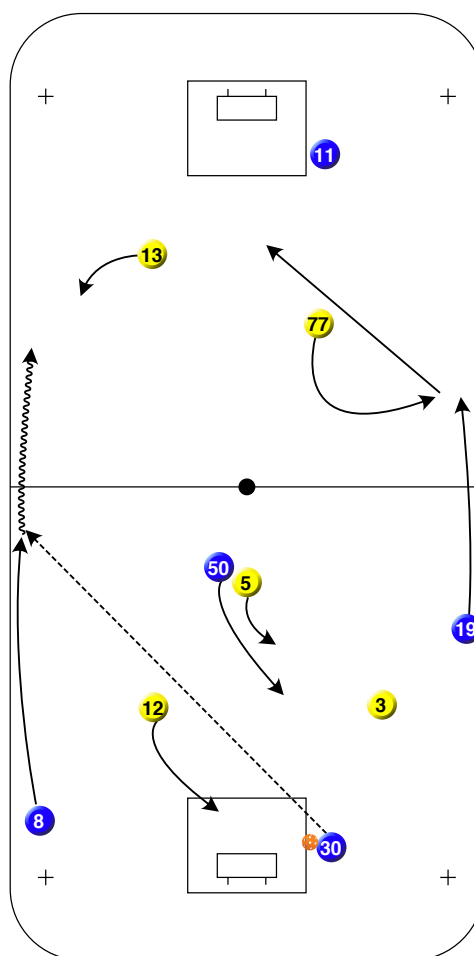
Vad har Finland för offensiv plan mot Sverige?

I inledningen av matchen sätter det svenska attackförsvaret sin prägel på matchen där svenska forwards startar strax ovanför halva-halva med övergångar ända upp till förlängd mållinje. Man stressar under den första perioden Finlands backar till misstag vid sju tillfällen. Efterhand lyckas man spela upp långa & raka bollar bakom de svenska backarna, till viss del beroende på att det svenska försvaret tappar höjd och aggressivitet i och med ledningsmålen. Sverige skiftar sedan försvar under matchens gång i de olika formationerna.

De finska uppspelen är snabba och raka, med få bakplansrörelser, en snabb passning och sedan framåt så fort som möjligt. Efterhand i matchen lyckas man spela igenom det svenska försvaret, framför allt den svenska 1: a femman där man utnyttjar att backarna inte står upp i banan.

Sverige attackförsvaret i finalen

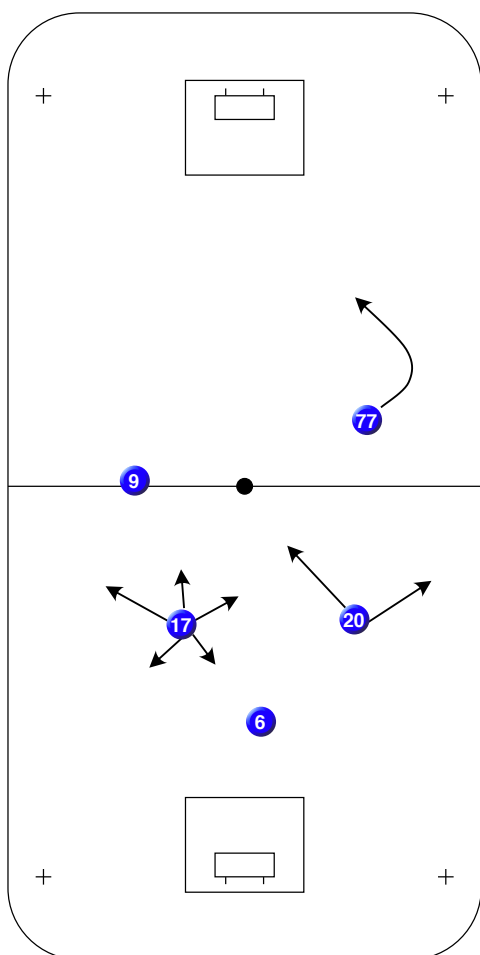

Sverige genomspelade av Finland

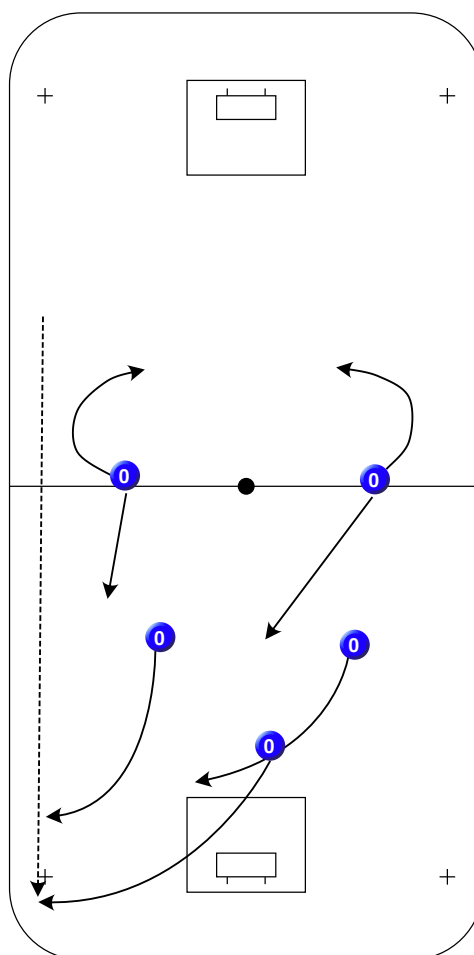
Kan Sverige sårå Finlands defensiv?

Finland är skickliga på att försvara mittzon och Sverige har problem att ta sig igenom mittzonen och ner i anfallszonen med bollen under kontroll. Finland spelar sitt 1-2-2 försvar, där man antingen växel stöter med sina forwards, eller spelar med en styrande högerforward. Vid tillfällen av finalen spelar en finsk femma mer 2-2-1-lik. De gånger Sverige kommer igenom gör man det genom springspel eller enklare uppspel längs sarg. Finland är rakt igenom matchen väldigt aggressiva i sitt försvarsagerande och ger Sverige väldigt lite tid i offensiv zon. De finska spelarna är skickliga på att täcka skott.

Finland försvar, utgångspositioner vid styrande högerforward.

Finland försvar, vid passning ner i vänster hörn med libero som löper ner i hörn.

Kontringarnas betydelse i finalen?

Det finska kontringsspelet bygger på att slå långa passningar på djupet, med maxlöpningar och spelare med boll som går rakt på mål. Sverige är ett erkänt skickligt kontringslag och får under matchen till ett flertal bra kontringar, inte lika många och med samma resultat som i de andra matcherna. Sverige gör ett mål på kontring i matchen, men hade behövt straffa Finland mer och bättre för deras misstag, framför allt i inledningen av tredje perioden, då Finland tappar en hel del boll.

Övriga avgörande faktorer

Effektivitet

När matchen ska avgöras under den andra delen av tredje perioden har Sverige två bra målchanser där man kan avgöra matchen, även i förlängningen har man ytterligare 3 fina målchanser, där Kim Nilsson ligger bakom de mesta, men effektiviteten är inte tillräckligt bra. Finland å sin sida får ett PP där man skapar två chanser, varav en riktigt bra. Under resterande delen av matchen skapar Finland två målchanser, varav det ena är efter ett frislåg. Finland spelar i förlängningen med mycket tålamod och tar avslut utifrån, såväl från bakplan som från kanterna.

Återerövringsspelet. Finland ligger kvar aggressivt efter förlorad boll, inte bara i första läget, utan även i andra och tredje läget och man gör det matchen igenom. Sverige ligger kvar från start, men tappar i aggressivitet efterhand under matchen. Syftet blir efterhand mer att störa motståndarnas spelvändning än att återvinna boll vilket man gjorde tydligt i början av matchen.

Målvakterna. Inför finalen hade Rehn 91,11 % och Kosonen 79,62 % i räddningsprocent. I finalen inleder Rehn darrigt och släpper flera returer och agerar mindre lyckosamt vid de två första målen vilket ser ut att skapa en viss osäkerhets känsla i det svenska försvarsagerandet i egen zon. Därefter spelar Rehn upp sig och når 89 % i räddningsprocent. Kosonen kommer upp i 87,5 i finalen. Totalt sett är Rehn den målvakt av de målvakter som står flera matcher den med högst räddningsprocent, 90,27 % vilket är riktigt bra. Kosonens procent under turneringen är 82,05 %.

I straffavgörandet är det en fördel att starta. Det finns forskning gjord av den norske forskaren Jordet på fotbollsmästerskap som kommit fram till att man har 60 % chans att vinna en straffläggning om man startar. Sätter man sina straffar som startande lag, sätter man hela tiden press på motståndarna. Samtliga fyra finska straffar håller högsta klass, medan Sverige endast har två av fyra straffar som håller samma klass.

Analys av målen i toppmatcherna

I målanalysen har vi tagit med "Gruppfinalerna" Sverige-Tjeckien & Finland-Schweiz, semifinalerna samt finalen. Bronsmatchen är borttagen, så även kvartsfinalerna som blir en helt annan typ av matcher.

Totalt görs 44 mål i de fem matcherna. Mål gladast är Sverige med snitt på sex mål per match, medan Finland ligger på 4,3. Tjeckien hamnar på 3,5 och Schweiz på 3. Det vanligaste sättet att göra mål (11 st. =25 %) på är genom kontrung. Det är dock ingen skillnad mellan kontrung från egen zon, mittzon eller efter vunnen boll i anfallszonen. Sverige är det lag som gör klart flest kontrungsmål, 7 av 11.

Sverige är också utmärkande vad gäller uppspelsmål. Schweiz gör sina mål genom uppspel eller PP. Finland är klart vassast vad gäller att göra mål vid etablerat anfallsspel. Även frislagsmål är Finland vassare på än övriga. Tjeckiens mål är mer jämt fördelade. Det anmärkningsvärda med dom är att dom inte gör ett enda kontrungsmål från egen zon.

Nio av målen görs i Power play, där det anmärkningsvärda är att världsmästarna Finland bara gör ett PP-mål på tre matcher, dock ska sägas att Finland bara har tre PP totalt under de tre matcherna som undersökts i detta stycke. Sverige har bäst PP-%, 75 % med 3 mål på 4 försök. Schweiz får flest utvisningar med sig, de landar precis som Tjeckien på 50 %. Slutsatsen är att PP inte behöver vara en avgörande faktor för att vinna VM guld. Finland är det lag som drar på sig klart flest utvisningar, 9 st på de tre matcherna. Man är också enda laget med över 50 % i Box play. Övriga länder har 50 % i Box play. 18 mål görs i special teams, det är 43 % av alla mål. Det visar tydligt på betydelsen av att vara skicklig där, lägg dessutom till att finalen avgjordes på straffar, ytterligare ett moment i special teams.

I de 5 matcherna görs 4 matchavgörande mål, då finalen avgörs på straffar. Samtliga matchavgörande mål görs på olika vis, vilket gör att det inte går att finna något samband där.

Så här görs målen i toppmatcherna

	Fin (13)	Swe (18)	Sui (6)	Cze (7)	Totalt (44)
Kontringar					
Egen zon		3			3
mittzon	1	2			3
a-zon	1	2		2	5
Uppspel		3	3	1	7
Etablerat a-spel	5			2	7
PP	1 (33 %)	3 (75 %)	3 (50 %)	2 (50 %)	9
BP		1			1
Frislag	4	2			6
Tom kasse	1	2			3

Så här gjordes målen i toppmatcherna

Mål #	Sverige	8	4	Tjeckien	Mål #
1	Kontring egen zon			Uppspel mot högt försvar	1
2	Box play			Etablerat från kant	2
3	Vunnen boll a-zon			PP	3
4	Kontring mittzon			PP	4
5	Uppspel (GWG)				
6	Återvunnen boll				
7	PP				
8	Tom kasse				

Mål #	Finland	6	4	Schweiz	Mål #
1	Etablerat anfallsspel			PP	1
2	Kontring - mittzon			PP	2
3	Frislag - hörn			PP	3
4	Frislag - kant			Uppspel	4
5	Frislag - hörn (GWG)				
6	Tom kasse				

Mål #	Sverige (semi)	7	2	Schweiz (semi)	Mål #
1	Uppspel - retur			Uppspel - via hörn	1
2	Uppspel - inspel centralt			Uppspel - diagonalt	2
3	Kontring - mittzon (GWG)				
4	PP				
5	Kontring - egen zon				
6	Tom kasse				
7	Inslag – från egen zon				

Mål #	Finland (semi)	4	3	Tjeckien (semi)	Mål #
1	Etablerat anfallsspel			Vunnen boll - a-zon	1
2	PP			(Åter)vunnen boll - a-zon	2
3	Vunnen boll - a-zon			Etablerat spel (efter uppspel)	3
4	Etablerat anf. spel – avslut kant				

Mål #	Finland (final)	4	3	Sverige (final)	Mål #
1	Frislag - kant			PP	1
2	Etablerat anf. spel – retur			Kontring – egen zon	2
3	Etablerat anf. spel – bortre stolpe			Frislag – centralt	3
4	Straffavgörande				

Land för land

www.arenariga.com

SHARP

1 00

2 2 2

Men's World Handball Championship 2009
2nd-10th December
Prus Arena

FRISTADS® KANSAS®

WOR

FINLAND

Känslan är att Finland vill göra så lite möjligt eller precis vad som krävs fram till finalen och väl i finalen så har man en strategi som är utvecklad bara för att kunna slå Sverige. Man är sekunder från sudden mot Tjeckien i semin, man spelar jämnt mot Schweiz i gruppen (totalt +3 mål i dessa matcher), men man gör hela tiden det som krävs för att ta sig till finalen. Så fort det finns en möjlighet så vill man dra ner på tempot och spara på krafterna. Helt enkelt spela kontrollerat och spela på resultatet, vilket är svårt i innebandy.

De tydliga dragen i Finlands spel är ett väl organiserat försvarsspel som man jobbat med över tid och hela tiden utvecklat och finslipat. Man är hela tiden aggressiva i egen zon, man täcker skott bra och man är skickliga på att "försvara mittlinjen". Många lag har svårt att ta sig in i den finska zonen och såra dem på de ytor som faktiskt går att såra dom på. Tjeckien lyckas till exempel med det i andra perioden av semin. Man hittar en tidig passning in i mitten efter bra rörelse centralt i högt slott, eller så går man på snabb attack längs kant och belastar både med spelare centralt och på bortre kant (se bild under kapitel semifinalerna). Man är också väldigt skicklig och väldigt aggressiv i sitt återerövringsspel. Man ligger hela tiden kvar och gör det svårt för motståndarna att vända spelet eller få tid med den nyvunna bollen.

Finland spelar ett 1-2-2-försvar, där man med forwards växel stöter alternativt styr med sin högerforward (åt vänster) eller vänsterforward (åt höger). I jämförelse med tidigare spelar man under VM 2016 en lägre variant av sitt försvarsspel med en lägre utgångsposition med forwards. I framför allt egen zon är man inte alltid exakt konsekvent i sitt försvar och man löser problemen

som uppstår på ibland olika sätt. I egen zon är man väldigt aggressiv, men om motståndarna har längre anfall med förflyttningar av boll blir man lätt röriga och kan tappa markering och viktiga ytor. Under finalen visar man att man behärskar alternativa sätt att försvara sig på när man ändrar till 2-2-1 under den andra halvan av period 1 med minst en formation.

Man har sedan förra VM:et (2014) utvecklat sitt kontringspel, där man är snabbare i sin spelvändning och betydligt rakare mot mål. Man vill slå raka och snabba bollar på djupet, gärna bakom backarna och gå rakt mot mål. Trots det gör man inget mål på kontrung från egen zon i toppmatcherna.

Offensivt har man några uppspel man jobbar med under turneringen, där man främst attackerar längs kanterna, ofta vänster kant. Man är som bäst i sina snabba, raka och attackerande uppspel, som när man går på snabb attack på vänsterkanten eller med snabba genomspel mot Sverige i finalen. När man jobbar med mer avancerade bakplansrörelser i uppspelets fas 1, lyckas man sällan göra det med högt tempo och god precision i passningarna utan man tappar mycket boll, det sker till exempel i andra perioden av semin mot Tjeckien. När man möter det svenska attackförsvaret (högt försvar) eller något av de andra lagen när de försvarar högt, sätter man stundtals sisteman i ett jobbigt och komplicerat läge. När motståndarna blir lite mer passiva är man skicklig på att hitta långa och raka passningar.

I det etablerade anfallsspelet vill man anfalla med 4 spelare med både närhet och bredd, ofta med en av backarna i högt slott och den femte spelaren delaktig i spelet med djup hemåt. Man får svårare när man inte har en right back i femman. Vid 2 måls ledning blir man lätt passiva & avvaktande istället för hotande och attackerande. Man hamnar lätt i hörnen, där man rullar hörn. Om detta görs medvetet för att spara kraft eller om det sitter i ryggmärgen omedvetet är svårt att svara på?

I special teams är Finland väldigt starka på frislag och gör ett flertal mål och skapar många chanser i varje match genom sina frislag. Mot Schweiz i gruppen gör man 3 mål på frislag. I finalen mot Sverige är det ett frislag som tar in Finland i matchen. Man har få Power play i toppmatcherna och får aldrig riktigt igång det. Man får genom sina många utvisningar spela mycket boxplay, man är aggressiva där också och man har högst procent klarade boxplay av topplagen i toppmatcherna.

Lagbygget

Laget har tydlig spets i form av skicklig målvakt och en stark första- och andrafemman. Förstafemman spelar med fart och är orädda. Andrafemman präglas av bollskicklighet, viss storlek och tyngd. Tredjeformationen håller inte samma klass och bygger till stor del på erfarenhet. I finalen förlorar den finska tredjeformationen sin match i matchen med 0-2 och får vila några byten redan under andra halvan av den andra perioden av finalen. 1:a femman spelar 2-0, 2:a femman spelar 1-0 i finalen.

Gruppen och coachen

Gruppen känns väldigt fokuserad på uppgiften. De utför sin roll och jobbar hårt i varje löpning och duell. Laget känns väldigt lugnt i båset. Finske coachen känns mer aktiv än under tidigare VM-turneringar som huvudansvarig, ger mer instruktioner och gör justeringar som påverkar matcherna. Det är tydligt under Power breaket i den tredje perioden av VM finalen där Kettunen är mitt i ringen och ger direktiv, till skillnad mot Sverige där spelarna pratar själva.

Därför vinner Finland

Man lyckas med sin plan fullt ut. Spelare för spelare är Sverige ett bättre lag, med framför allt bättre bredd, men genom tillfälligheter i finalen där man i ett tidigt skede ligger under, lyckas man komma in i matchen efter ett mål på frislåg efter tveksamt agerande från svenske målvakten. Man är matchen igenom aggressiva i sitt försvarsspel och täcker skott väldigt bra. I straffläggningen är man bombsäker i samtliga straffar.

Finland behöver bygga en ny tredjeformation, med samma fart som första- och andrafemman, så att man har bredden. På innebandyspelaren finns det brister i passningsspelet när man försöker dra upp tempot och slå flera passningar i rad i samband med bakplansrörelser, här tappar man en hel del boll. Man behöver också förtydliga vad man ska göra vid 2-målsledning för att ha större marginaler i slutet av matcherna.

Finska avslut mot Danmark i kvarten

Som ett stickprov noterade vi skotten i Finlands kvartfinal mot Danmark. Anmärkningsvärt är hur många av alla avslut som går utanför. Flitigaste skyttarna är ytterforwards i första och andrafemman, #87 (11 avslut), #9 (10 avslut), #61 (8 avslut), #77 (7 avslut).

	Period 1	Period 2	Period 3	Totalt	Procent	
Mål	1	4	2	7	10,9 %	
X (på mål)	4	12	4	20		42 % (på & i mål)
T (skott i täck)	6	4	2	12	19 %	
U (utanför)	10	10	5	25	39 %	
	21	30	13	64		

SVERIGE

Vi upplever att det är upp till Sverige om man vinner matcherna. Sverige är det lag som har klart starkast bredd och har tre formationer som alla skapar målchanser. Men man får inte ut max av laget speciellt många minuter i de viktiga matcherna, då vi upplever att det saknas uthållighet i spelet. Så som Sverige startar final och semi, så är man fram till två-målsledningarna i matchen helt överlägsna sina motståndare, men man klarar inte av att hålla den nivån under en längre tid, vilket gör att det blir match av det i båda matcherna.

Sverige tvingas till en hel del ommöbleringar p.g.a. sjukdomar och skador, vilket påverkar kontinuitet och lagets spel negativt. Flera av de ledande spelarna i Sverige känns ur form, vilket ser ut att påverka när finalen ska avgöras. Sverige vill spara på krafterna, men istället tvingas man jobba mer kortsiktig match för match, än att följa sin plan. Laget har fortsatt bra struktur offensivt och defensivt. Det finns tendenser till sämre skärpa i defensiven i delar av matcher. Sverige släpper in mål när enskilda spelare gör misstag, som till exempel markeringsmissar eller spelare som inte står upp tillräckligt högt i det höga försvaret.

Man har en tydlig struktur offensivt, med många olika uppspel. Det hade dock gått att utnyttja motståndarnas svagheter i det uppställda försvaret ännu mer, t.ex. mot Schweiz i semifinalen. I den matchen blir man störda i uppspelsfasen av Schweiz under den 2:a perioden. Det blir istället att man spelar på stillastående spelare eller att man transporterar boll istället för snabba passningar med efterföljande rörelser och därmed för stora avstånd. Man kan vid många tillfällen under turneringen avsluta snabbare, istället för att ta emot bollen, det gör att man tappar tempo.

I finalen lyckas man som bäst i offensiven när man kör snabba uppspel längs kanterna eller när man lyfter in bollar på mål som man gör under delar av andra perioden och det ger en hel del chanser.

Försvarsmässigt spelar Sverige attackförsvar eller styrspel där man kan styra åt båda hållen. Man ligger kvar efter förlorad boll stundtals, speciellt i inledningen av matcherna och man får en bra effekt de gånger man ligger kvar, där man stressar motståndarna till misstag. I flera matcher blir man under matchens gång mindre aggressiv i återerövringsspelet och nöjer sig istället med att störa motståndarnas förstapassning och bromsa upp deras kontring.

Attackförsvar

Man använder sig under hela turneringen av sitt höga försvar, "attackförsvaret". 1: a och 2: a formationen spelar attackförsvar till och från, medan 3:e formationen nästan alltid gör det. Stundtals är det väldigt framgångsrikt framför allt i inledningen av matcherna, men stundtals blir man för enkelt genomspelade diagonalt i tidigt skede. Man får problem i 1: a läget (motståndarnas första passning framåt i banan, oftast genom mittzon) och 2: a läget (efter mittzon, när man ska in i Sveriges zon). Attackförsvaret beror i första läget på forwards, att dessa vågar hålla höjd och vara aggressiva, därefter beror det till stor del på backarna. Vissa svenska backar klarar inte av det genom att de inte vågar stå upp i banan. Man tappar i första hand höger ficka i egen zon. Attackförsvarets utgångspositioner och höjd skiftar, där en lägre grunduppställning gör det enklare för motståndarna att spela förbi i första fasen, då motståndarnas backar ges mer tid och yta. När Sverige tagit ledningen med 2 mål har de svenska spelarna en tendens att direkt falla någon meter i utgångspositionerna.

Formation 1 är mest oregelbundna i sin uppställning där utgångshöjden kan skifta från gång till gång och en av forwards faller snabbt och man tappar höjd. Man har en tendens att hamna i styrspeleliknande agerande. Ju längre till exempel finalen lider, desto mer styr man med sin högerforward. I den uppställningen blir man vid flera tillfällen genomspelade av Finland. Andraformationen håller i finalen samma höga höjd i första perioden, för att i andra perioden styra med sin högerforward och utgå klart lägre. I tredje perioden startar man högt igen, innan man efterhand faller hemåt. Tredjeformationen håller sin höjd matchen igenom och vågar också flytta upp positionerna via övergångar.

PP

Det svenska PP:t är det resultatmässigt bästa (75 %) när man jämför de 4 toppnationerna sinsemellan. I finalen har man två numerära överlägen, där man gör mål i det första. Ett mål även i andra hade mycket väl kunnat vara matchavgörande. Stundtals så har man svårt att få upp med tempot och det blir istället att man överarbetar varje situation.

Övriga noteringar

Man vinner den sista perioden i semin med 5–0, det är riktigt starkt. Men man tappar enkla bollar sista 7–8 minuterna och med lite marginalen emot sig hade Schweiz kunnat komma in i matchen igen. Det blev för mycket rock´ n roll och de svenska spelarna hade kunnat vårda boll bättre.

I finalen ser Sverige ut att påverkas mentalt av de finska målen. Sveriges målvakt är darrig inledningsvis, vilket också verkar påverka försvarsspelet i egen zon.

I finalen spelar Sveriges förstafemman 0–2, andrafemman spelar 0–1, tredjefemman spelar 2–0. Det är ett tydligt tecken på att de bästa svenska spelarna inte var tillräckligt bra i finalen för att vinna matchen. Att de inte var tillräckligt bra, har förmodligen att göra med att de inte var i form. Att de inte var i form kan ha att göra med att de var slitna och väldigt hårt belastade sedan en tid tillbaka. Eller att man inte kunnat spela ihop sig tillräckligt. Sverige har flera målchanser i sudden och verkligen chanser att avgöra matchen. Eftersom man inte gör det är det svårt att vinna.

Den svenska andrafemman i finalen kommer gång på gång in utan boll och får mestadels ägna sig åt att försvara, vilket inte är optimalt för dessa spelare. De spelar större delen av finalen mot Finlands andrafemma med många spelare från Classic. Den femman är skicklig på att hålla boll.

Under Power breaket i period 3 i finalen sköter spelarna själva snacket i ringen, medan coacherna har en egen diskussion. Förmodligen ett tecken på att spelarna redan visste vad de skulle göra, förmodligen hade inte coachernas medverkan i ringen påverkat slutresultatet. Hade den svenska lagledningen kunnat coacha laget hårdare i finalen? Gått ner på spelare tidigare och matchat Kim Nilsson ännu mer som var den som låg bakom de flesta målchanserna för Sveriges del i andra halvan av matchen?

Utifrån Svensson-modellen har Sverige högsta betyg på innebandyspelaren. Samtliga spelare håller högsta klass där. På människan så är såväl ledarstab som trupp störda av skador, sjukdomar och att man tvingas göra så många ändringar från sin ursprungsplan. Det känns inte som att man kommer upp i toppbetyg där och får ihop det. På atleten är de svenska spelarna bra tränade, men belastningen under hösten gör att många spelare är ur form, vilket visar sig fysiskt. Inte här blir betyget det högsta, utan klart lägre än till exempel förra VM. Spelsystemet är bra, men man är inte 100 % samspelt som man till exempel var VM 2014. Man spelar ett avancerat högt försvarsspel som kräver att alla gör rätt för att det ska ge effekt, det lyckas man bara med under delar av matcherna. Man är ett straffavgörande från att vinna ett nytt guld, men man tar inte vara på chanserna man har i slutet av matchen och Finland är klart bättre på straffar än Sverige.

Sverige behöver jobba med snabbare och rakare uppspel, man behöver bli ännu mer exakta i sitt attackförsvar, för att inte tappa ytan ovanför backarna som måste stå upp ordentligt. Man kan också utveckla sitt återerövringspel till att ske oftare med en ännu högre effekt av det.

SCHWEIZ

Schweiz är avsevärt mycket bättre än senaste VM. Den nye förbundskaptenen har skapat en grupp som från sidan utstrålar energi och harmoni och verkar må väldigt bra!

Vi upplever att Schweiz har en större bredd än tidigare. Den nya tredjeformationen gör att man dessutom får en annan dimension i spelet med dem än med övriga formationer, såväl i offensiven som i defensiven. Framför allt så ger den formationen laget fart & energi i spelet! I kvartsfinalspelet mot Norge syns det tydligt att Norges knappa 2 femmor med bra spelare inte räcker till mot schweizarnas tre. Vår känsla är att man har en bra balans i formationerna. Man har dessutom en mycket bra målvakt Pascal Meier som ger laget trygghet.

Schweiz är konsekventa i sitt försvarsspel, man är trygga i sina roller och positioner. När det fungerar bra är man väldigt aggressiva. Man kan dock under perioder bli väldigt långa, med passivitet och avsaknad av aggressivitet. Man blir stundtals enkelt genomspelad i mittzon och vissa gånger i egen zon. Formationerna spelar olika försvarsspel. 1: a och 2: a spelar med styrspelare, som stundtals agerar box´n one-liket. Medan tredjeformationen kliver högre med båda sina forwards. I semifinalen ger man inte Sverige någon lugn och ro i uppspelsfasen, utan lyckas störa svenskarna under stora delar av matchen.

I det offensiva spelet tar man mycket initiativ i uppspelsfasen genom bakplansrörelser, men resultatet av bakplansrörelserna blir oftast att man vänder hem, kommer med fart hemåt istället och börjar om igen. I semifinalen sårar man vid upprepade tillfällen Sveriges attackförsvar. Man hittar yta när svenska spelare "går bort sig" eller inte är där de ska vara, oftast på den svenska högerbackens yta.

Stundtals har man en bra belastning i anfallszonen, men flera spelare har en tendens att gärna "gå ifrån" och hamna längre ifrån bollhållaren. Man blir genom det känsliga för spelvändningar, i kvartsfinalen, lyckas Norge skapa några riktigt vassa kontringslägen mot Schweiz.

Många av de schweiziska spelarna har rappa fötter och man är ett mycket kvickare lag än tidigare. Spelarnas fysiska förmåga (atleten) är i förhållande till kvartsfinallagen god, men går definitivt att utveckla ytterligare. Såväl ork på hög intensitetsnivå samt trimmade kroppar går att förbättra hos flera spelare i truppen.

Avgörande faktorer

I de matcher vi granskat finns tydliga avgörande faktorer. I gruppfinalen mot Finland släpper man in 3 frislagsmål mot Finland i gruppen. I semin mot Sverige spelar man under den sista delen av matchen för mycket på chans och med för små marginaler, man tappar bollar i viktiga lägen som Sverige straffar dom på. Man bränner chanser de sista 5 minuterna och man har ett svagt 6 mot 5 spel som Sverige gör 2 mål på.

Mentalt

Kring det mentala finns det att jobba med för Schweiz. Laget verkar ängsliga vid favorittryck i kvartsfinalen mot Norge så länge matchen inte är avgjord. Men när läget är som mest kritiskt i matchen när man hamnar i numerärt underläge i spel 3 mot 5, visar man styrka och hanterar det mycket bra.

Mot Sverige i semifinalen känns man inledningsvis lite ängsliga. När man sedan kommer in i matchen och kommer ikapp och reducerar Sveriges ledning visar man återigen styrka. När matchen sedan ska avgöras tappar man en boll enkelt som Sverige gör mål på och man tar inte vara på chanserna man skapar i slutet av matchen.

Schweiz har något på gång, de har hittat ny fräsch energi, vilket syns på såväl grupp som på spelet. När det gäller det fysiska (atleten) är man ok, men det finns klara förbättringar att göra, då kommer man att orka spela det spelet man vill göra ännu bättre. Man behöver utveckla sina uppspel. I nuläget är man duktig på sina bakplansrörelser där backar trampar in, men man behöver utveckla hur man ska förvalta bakplansrörelserna och på ett hotande sätt oftare ta sig igenom mittzon. Mentalt behöver man bli stabilare och utnyttja den energin man har. Stundtals känns man ängsliga och stundtals släpper man loss, då kommer man att hantera till exempel slutfasen av semin mot Sverige bättre.

TJECKIEN

Tjeckien visar under turneringen två olika skepnader. Dels när man möter andra topp 4-nationer och dels när man möter 5–8 nationer.

Vi upplever att Tjeckien under stora perioder är svaga när det gäller att föra spelet mot sämre rankade nationer. Det finns tydliga brister i passningskvaliteten som begränsar lagets bolltempo. Man har svårt att dra upp tempot i matcherna mot sämre lag och det blir istället att man spelar med för mycket kontroll i spelet med boll. Såväl passningskvalité som bolltempo är klart sämre än övriga topp 4 nationer. Den finns fortfarande brister på innebandyspelaren i Svensson-modellen. Vi upplever även att de tjeckiska spelarnas beslutsfattning är långsam och antalet dåliga beslut är för många.

Det finns även vissa taktiska brister, där man blir för utspridda i uppspel med för stora avstånd och avsaknad av närhet i anfallsspelet. Mot framför allt de sämre lagen vill man gärna vara bekväm och göra det för snyggt. I kvartsfinalen mot Estland släpper det rejält efter 4–2, då Estland tappar fokus och ork. Tjeckien börjar spela med mer fart och kommer närmare varandra, där man börjar belasta med spelare centralt på ett helt annat sätt.

Tjeckien anpassar sig till motståndaren. Om det är medvetet eller omedvetet är svårt att avgöra. Laget känns mest naturliga när man får kontra, vilket sitter i den tjeckiska kulturen. Har man anpassat sitt spel för mycket för topp 4? Eller är det för att man förutom vid VM och VM kval enbart möter de andra topp 4 nationerna? Man spelar som bäst i turneringen och får det att funka under period 2 och 3 mot Finland i semifinalen. Då lyckas man vid flera tillfällen hota Finland genom uppspel. Däremot lyckas Finland helt ta bort de tjeckiska kontringarna.

Kännetecknen

Man har under turneringen en svag målvaktsbesättning, där man byter målvakt mellan matcher och under matcher. Det darriga agerandet ser för oss på läktaren ut att skapa otrygghet både bland målvakterna och hos utespelarna. Kafka (#69) byts ut efter 30 minuter mot Sverige i gruppen, efter 6 insläppta mål. Även i bronsmatchen byts Kafka ut, denna gång efter bara 11 minuter och 3 insläppta mål. Totalt i turneringen landar Kafka på en räddningsprocent på 75 % och en 28:e plats i målvaktsligan. Kollegan Soucek (#1) når upp till 79 % i räddningsprocent och en 19:e plats i målvaktsligan. Tjeckien behöver hitta en förstemålvakt som kan vinna matcher åt sitt lag och skapa trygghet.

Tjeckien spelar 2 olika typer av försvarsspel. Förstaformationen spelar växelstöt, medan andra och tredje styr med sin högerforward åt vänster. I semin kan man under större delen av matchen försvara sig på ett behagligt sätt när Finland spelar på resultatet med mycket alibipassningar och alibilöpningar.

Laget visar bra go och har bra energi i båset i framför allt semifinalen. Man har förmodligen ett riktigt bra snack i första pausen av semin mot Finland som gör att Tjeckien kommer in i matchen med en väl genomförd taktisk idé. Assisterande coachen rör sig hela tiden bland spelarna och kommunicerar med spelarna. Förbundskaptenen Cepek verkar titta mer på helheten och kliver in vid tillfälle med direktiv, han känns under turneringen aktiv.

Att jobba med

Man begränsas fortfarande av "innebandyspelaren", dvs det finns tydliga tekniska brister hos flera av spelarna när man ska göra saker i hög fart. För att utveckla sitt offensiva spel i spelsystemet behöver man mer intensitet i sitt spel och man behöver bli bättre på att driva upp tempot. När det gäller det taktiska behöver man även jobba med sitt "ryggmärgsagerande", då man vid ett flertal tillfällen tar dåliga beslut, framför allt när man blir stressad eller när tempot höjs. Det leder till en hel del egna misstag som man straffas av. I semifinalen är man sårbara efter att man gjort mål. Man släpper in 3-1 direkt efter att man gjort sitt första mål och man är på vippen att släppa in mål efter att man gjort sitt andra. Tjeckiens PP är svagt. Man levererar dåligt i form av skapade målchanser och mål, framför allt i avgörande lägen. Vi upplever att man väljer såväl fel spelare som fel uppställning för laget.

Huvudpunkter

Jämnare resultat än tidigare

Turneringen bjuder på jämnare resultat än tidigare. Det gäller lag 1 till 4, men framför allt lag 5 till 10, där alla kan slå alla. Lag 5 till 10 har resultatmässigt närmat sig topp 4. Vi har funnit att i matcher mellan en topp 4 nation och en 5–10 nation så avgörs matcherna i minut 30, då vi upplever att de sämre nationernas ork och koncentration blir sämre och då avgörs matcherna. Sämre lag straffas av bättre lag när de gör misstag som de högre rankade laget utnyttjar. Det sker tydligt i semifinalen mellan Sverige och Schweiz samt i alla kvartsfinaler.

De jämnare resultaten tror vi också kan bero på att det laget som leder en match slår av på takten för att spara på krafterna. Vi upplever att man i många matcher anpassar sig efter resultatet i matchen, istället för att vara girigare och jobba med uthålligheten i sitt spel.

Ett mål förändrar matchbilden

Ett mål i innebandy förändrar matchbilden och flyttar snabbt på momentumet. I båda semifinalerna och i finalen upplever vi att det laget som leder matchen inledningsvis har ett tydligt övertag och kontrollerar matchen. Men så fort motståndarna gör mål (Schweiz 2–1 mot Sverige, Tjeckien 3–2 mot Finland, Finland 2–1 mot Sverige) så ändras matchbilden tydligt och det laget som ligger under får ett momentum. Ett mål i innebandy kan verkligen förändra matchbilden.

Kontrollspel – att spela på resultatet

Den tydligaste punkten är resultatets påverkan på hur man spelar under matcherna. Man spelar olika typer av innebandy beroende på vad som står på resultatavlan. Redan vid en tvåmålsledning ändras det ledande lagets sätt att spela och det kan ske redan efter 10 minuter av en match. Defensivt faller man hem någon meter i det uppställda försvaret med sina forwards, man blir mer passiv och ger på så vis motståndarnas backar mer tid och mer ytor att spela upp bollen på. Offensivt väljer man att försöka spela med överdriven kontroll, istället för att fortsätta att gå framåt och ta initiativ. Man börjar tveka och väljer hellre att vända hem. Det innebär att man vid tvåmålsledningen försöker spela på ledningen och man spelar på någon form av falsk säkerhet och tappar därmed initiativet. Det i sin tur gör att man ger motståndarna chansen att komma in i matchen. När sedan motståndarna gör sitt första mål, tar det laget över initiativet och ett mål får väldigt stor påverkan på matchbilden.

Vi upplever att man i toppmatcherna spelar på resultatet för tidigt, man bjuder in motståndarna och får sedan jobba hårt för att återta initiativet i matchen igen. Förmodligen görs detta för att laget och spelarna vill spara kraft. Om det är direktiv från coacherna eller om det sker omedvetet är svårt att svara på. I Sveriges fall kan det vara att spelarnas kraft tar slut efter en viss tid av matcherna, då många av spelarna var slitna och överbelastade. För att hantera detta gäller det att ha en större uthållighet i spelet och fortsätta att ta initiativ. Att spela på resultatet i innebandy är bevisligen svårt.

Aggressivitet i försvarsspelet

Det är tydligt att aggressivitet prioriteras i lagens försvarsspel av topp 4 nationerna. Aggressiviteten gör att det anfallande laget aldrig får tid i offensiv zon, utan bollhållaren utsätts hela tiden för press. Aggressiviteten kan göra försvarsspelet rörigare vid vissa tillfällen, man arbetar över större ytor när man är aggressiv än när man bara täcker och bevakar sin/sina ytor, men när man inte är aggressiv mot bollhållaren/skytten ökar risken markant att släppa in mål i egen zon. Vid de tillfällen som det görs mål vid etablerat anfallsspel spel beror det nästan alltid på avsaknad av aggressivitet, ta till exempel Finlands avgörande mål mot Tjeckien i semifinalen. Även missade markeringar straffas direkt av motståndarna, det sker till exempel vid 3–3 målet i VM-finalen.

Alternativa försvar

Samtliga topp 4 nationer har minst två olika sätt att försvara sig på. Det är viktigt att ha mer än ett försvarsalternativ för att kunna förändra matchbilder i första hand, men även för att spela ett försvarsspel utifrån de krafter man har. Att spela det svenska attackförsvaret i 3 perioder med tre formationer är väldigt ansträngande till exempel. Det svenska attackförsvaret och Schweiz tredjeformation är de som spelar med högst försvar. Det gäller att hushålla med krafterna och ödsla dom vid rätt tillfälle. Ett lägre försvarsspel innebär mindre jagande på offensiv planhalva och blir därmed oftast mindre ansträngande.

Det är vanligt att man i topp 4 nationerna försvarar sig olika inom laget. I Sverige kunde 1: a & 2: a formationen spela klassiskt styrspel, medan tredjeformationen körde attackförsvar. Den schweiziska tredjeformationen spelar annorlunda gentemot övriga formationers styrspel. Det tyder på att coacherna anpassar spelet till viss del efter spelarmaterialet i varje formation, istället för att alla ska spela exakt likadant hela tiden.

Återerövringsspel

Som ett komplement till det höga försvaret jobbar de fyra toppnationerna med att ligga kvar efter förlorad boll. Finland gör det konsekvent aggressivt och alltid med syfte att återvinna bollen. Sverige varierar mellan att göra det hela vägen och vinna boll, till att störa motståndarnas förstapassning. Tjeckien gör 2 mål i semifinalen mot Finland genom att vinna boll bakom Finlands mål. Det finska återerövringsspelet i samma match tar helt bort Tjeckiens kontreringsspel. Totalt i de 5 matcher vi specialstuderat mellan toppnationerna görs 5 mål genom att man återvinner boll högt. I kvartsfinalerna görs det i 3 av 4 matcher ett mål via återerövring när matcherna avgörs.

Domarnas nivå påverkar

Då domarna kommer från olika nationer, från olika ligor och från olika innebandyvärldar är det stor skillnad på domare från olika länder. Det visar sig tydligt att domarnas bedömningsnivå skiljer sig markant mellan de olika paren. Den nivån på vad man tillåter som gällde i semifinalerna, var inte alls lika tillåtande i finalen, utan det blåstes mycket oftare och för saker som det inte blåstes för dagen innan. Domarnas nivå påverkar spelet, framför allt moment som högt försvar, återerövringsspel eller aggressivt agerande när man vill vinna boll. Detta påverkar till viss del hur väl lagens taktik fungerar eller inte.

Special teams betydelse

Hela 43 % av målen mellan toppnationerna görs i special teams, alltså nästan hälften av målen, lägg därtill att finalen avgörs på straffar. Power play till stor del (9 st), men även frislag (6 st) är de vanligaste sätten. Även om special teams spelar stor roll, hade det kunnat spela en ännu större roll. Tjeckien utnyttjar inte sitt Power play mot Finland i semifinalen i period 3 och både Finland och Sverige går mållösa från var sitt Power play i finalen. Samtidigt kommer Finland in i matchen mot Sverige i finalen genom ett frislagsmål, Sverige dödar sin semifinal mot Schweiz genom att göra 4-2 i Power play och Finland vinner sin gruppsspelsmatch mot Schweiz genom att göra 3 mål på frislag. Det är ställt utom tvivel att special teams har stor betydelse i matcher mellan topplagen.

Effektivitet, avslut, skottäck och målvakter

Effektivitet brukar mätas i att 10 % av alla avslut ska bli mål eller att 20 % av alla avslut på mål ska bli mål. När man dessa siffror brukar det leda till seger. I gruppsspelsmatcherna stämmer detta. Finland har 31,5 % av sina skott på mål i mål mot Schweiz, medan Schweiz bara når 17 %. I matchen mellan Sverige och Tjeckien når Sverige upp till 26,7 %, medan Tjeckien stannar på 16,7 %. I semifinalerna och i finalen stämmer inte detta. Tjeckien får endast iväg 15 skott på mål mot Finland och når precis 20 %, medan Finland som vinner matchen hamnar på 19 %.

Schweiz som förlorar klart mot Sverige har lägsta värdet med sina 10,5 %, medan Sverige bara når 16,7 %. I finalen är det låga värden, Finland 11 % och Sverige 12,5 %, vilket förstärker tesen att Sverige hade behövt ta vara på fler av sina målchanser i finalen.

Men man ska inte heller stirra sig för blind på räddningsprocent bland målvakter. Det behöver inte vara den med högst som är avgörande, utan den som gör matchavgörande räddningar i avgörande lägen. För att nå de ovan nämnda effektivitetsvärdena tycker vi att många av skyttarna, även i toppnationerna kan vara bättre på att vara redo, dvs laddad och klar för att skjuta direkt. Många gånger tar det för lång tid. En stor skillnad lagen emellan och mellan olika matcher är skottäckandet. Ett väl fungerande försvarsspel i egen zon handlar till stor del om att täcka skott, i flera matcher som vi ser täcker de spelarna som täcker skott fel ytor, dvs man täcker ytor utanför sitt eget mål eller så använder man sin kropp på ett felaktigt, dvs man gör sig inte så stor och tät man kan mot skytten. I finalen täcks det skott på en helt annan nivå än i de övriga matcherna. De finska backarna är enligt oss skickligast i detta moment. Vid flera tillfällen under finalen täcker både forward och back samma skott, dvs lyckades Sverige skjuta förbi förstatäck, satt en finsk back och fick skottet på sig framför mål.

Uppspel

Finlands uppspel är snabba, raka och innehåller få aktioner, man vill sätta igång uppspelet snabbt, ta sig igenom mittzon snabbt och sedan går rakt på mål eller ta sig fram via bakom mål. Sverige, Schweiz och Tjeckien jobbar med bakplansrörelser, där man i flera vändor tar initiativ och börjar om. Dessa uppspel kräver enorm tajming och hög kvalitet för att få dom att lyckas. Schweiz och Tjeckien är skickliga på bakplansrörelserna, men behöver jobba med vad som ska ske sen. Sverige övergår till mer snabba och raka uppspel under finalen och lyckas då ta sig igenom det finska mittzonsförsvaret. De gånger Finland jobbar med bakplansrörelser, uppstår ofta bollstrul, dålig tajming och tappade bollar. Trenden bland uppspel ser ut att vara rakare, snabbare och mer hotande, med mycket mindre tålmod.

Aktiva coacher/staber

Generellt sätt upplever vi att coacherna i topp 4 nationerna är mer aktiva i såväl instruktioner som energi än tidigare VM. David Jansson har kommit in med ny energi även i det schweiziska båset och här märks en väldigt tydlig skillnad mot förra VM. Cepek med stab i Tjeckien känns mer jämna i sitt arbete och är ständigt delaktiga i att ge direktiv på ett eller annat sätt till spelarna. I Finland upplever vi att Kettunen pratar mer med spelarna och ger fler direktiv. Vi märker inte någon skillnad på de svenska coacherna från tidigare turneringar.

Form och belastning

Finland har 10 spelare som håller måttet i jämförelse med Sverige, men många av dessa är i väldigt bra form under turneringen. Utöver det har man spelare inte riktigt håller måttet, men ändå inte faller ur ramen. Sverige har flera viktiga spelare ur form, som man är van kliver fram när det ska avgöras. Om formsvackan beror på den ökade belastningen kan vi inte svara på? Det är intressant att se hur topp 4-nationerna matchar och roterar sina lag. Innebandyn behöver utveckla sin kunskap i dessa frågor. Sverige behöver fundera på hur man ska göra med sitt VM-läger till nästa VM om belastningen är lika omfattande inför lägret som denna gången.

Erfarenhet i gruppen

Sverige tappade flera tydliga ledare i sin grupp från VM:et innan. Iraeus och Åman som varit viktiga personer i den svenska gruppen under många års tid såg ut att saknas som de ledare de är när finalen skulle avgöras. Finlands lag var det mest erfarna laget i turneringen och behöll sitt lugn, där de äldre spelarna inte stod för några avgörande roller i spelet i finalen, men som förmodligen gjorde att gruppen höll sig lugn och att de yngre spelarna kunde luta sig mot de äldre och erfarna. Vi tror att det kan ha haft betydelse.

